

Üks kin-del linn ja var-ju-paik on mei-e Ju-mal tae-vas,
Ta hoi-ab meid kui kilp ja mõõk, Ta ai-tab kõi-ges vae-vas.

Küll va-na vaen-la - ne on vä-ga vi-ha - ne, suur

vä - gi, ka - va - lus on te - ma tu - ge -

vus: ei o - le te - ma sar - - nast.

2. Ei aita meie nõu ja töö,
see on küll peagi lõpnud.
Üks mees on võitlemisele
meil' Isast appi tulnud!
Kas tunned seda meest?
Ta nimi: Jeesus Krist!
See Issand suurest väest,
see ainus Jumal tõest,
võit Temale peab jääma!

3. Kui oleks ilm täis kuradeid,
kes tahaksid meid neelda,
ei karda meie kedagi,
üks Jumal või neid keelda?
Maailma vürstil veel
küll tige vihameel,
ei siiski võimust tal,
sest ta on kohtu all,
üks sõna rõhub teda!

4. Eks meile sõna seisma jää,
ehk turtsugu nad vihast?
Ei Jeesu Kirik hukka läe,
mis alustud ta Vaimust.
Kui võtvad meie käest
au, ihu, last ja naist,
et mingi igavest!
Ei saa nad kasu sest,
Ta riik peab meile jääma!

Vüis: "Ein feste Burg ist unser Gott"
Martin Luther, 1483-1546.

Sõnad: Martin Luther, 1483-1546.
Tõlge: Ferdinand Hörschelmann, 1833-1902.